

OD NAŠEG DOPISNIKA

Novosti iz Srpskog kulturnog kluba MO SNO Las Vegas

VRELO KULTURNO LETO

U bogatom kulturno-umetničkom programu u sklopu manifestacije "Đurđevdanska podsećanja" u velikoj sali hrama SPC "Sv. Simeon Mirotičivi" prvi put se čula i klasična muzika - čuvena Betovenova "Etida za Elizbu" u izvođenju mlade pijanistkinje Smiljane Savičić. Slike Strahinje Vidovića i njegova samostalna izložba "Još jednom ja bi hteo da verujem u sreću" predstavljaju jedno od "srpskih čuda" u Las Vegasu. Svetolazarski Vidovdan obeležen poetsko-folklorom kolažom "Svaki naš novi dan - novi je Vidovdan", pesnika Marka Ručnova, u izvođenju članova folklornog ansambla "Sv. Simeon Mirotičivi" i uz učešće samog autora. Jedan od događaja koji su obeležili ovo leto u Las Vegasu je i glamurno venčanje Vlade Trajkovskog i njegove Gizele, peruanke italijanskog porekla u prelepom "Cezarevoj palati", kao i krštenje njihove osmomesecne kćerke Nikoline u našem hramu "Sv. Simeon Mirotičivi". Promocija poetske zbirke "Gle, fenjer ranio noć" Jove Dimića, učitelja iz Srpskog Broda i bivšeg borca Igmanske brigade Vojske Republike Srpske izazvala veliku pozornost srpske kolonije u Las Vegasu.

Formiranjem Srpskog kulturnog kluba MO SNO u Las Vegasu i KUD-a "Sv. Simeon Mirotičivi", uz pokroviteljstvo istoimene crkveno-školske opštine SPC kontinuirano se smenjuju brojni kulturno-umetnički programi na veliku radost ne baš tako malobrojne ovdašnje srpske zajed-

nisu prisutni samo pravoslavni Srbi, već po onoj mudronosnoj sentenci našeg nebeskog vladike Rada - "Brat je mio koje vjere bio".

Dugo najljepšom likovnu izložbu Strahinje Vidovića, "Još jednom ja bi hteo da verujem u sreću", na najbolji način je "otvorila" trinaestogodišnja pijanistkinja

ni njegovo ni naše i koje preživljava novu-staru okupaciju) i Jahorine, preko prizora zime kraj Gruže, olujnih dana pod Zelengorom, brojnih parafraza Van Goga ("Moji suncokreti",...), pa preko vrha Matehorn (Monblan), i srušenih srpskih crkava u starom kraju i

Vidović je sa svojom gitarom ubedljivo pokazao da nije slučajno iz Sarajeva, uz ostalu poputninu, doneo nadimak "Šaljapin".

Tačku na ovaj prelepi događaj su donela druga "Đurđevdanska podsećanja" stavili su na svoj način (kako oni to već dobro znaju) članovi KUD "Sv. Simeon Mirotičivi" iz Las Vegasa, sa svojim poznatim koreografijama - "Šumadija" i "Srpske igre iz sarajevskog polja", koreografa i korepetitora Dragana Goluba. Potpisnik ovih redaka bio je domaćin i svoju najavljenju pesničku reč zamenio je svojom pesmom "Evo čoveka" (posvećenju pravom podvigu ljudske časti kakav je bio major Milan S.Tepić), koja se nalazila odštampana na pozivnici za ovu manifestaciju i koju je svaki posetilac dobio kao ličnu svojinu.

Veoma značajan događaj u Las Vegasu bilo je primereno obeležavanje ovogodišnjeg svetolazarskog Vidovdana. U poslednjoj junskoj nedelji, posle održane liturgije i parastosu žrtvama našeg prvog Vidovdana (premda se Kosovska bitka i nije dogodila na sam Vidovdan, zbog kalendarskih reformi i pogrešnog računanja vremena), kao i svih ostalih Vidovdana, u posebno svečanoj atmosferi izveden je poetsko-folklorni kolaž "Svaki naš novi dan - novi je naš Vidovdan" pesnika Marka Ručnova. Prvo je slušan tonski zapis delova Njegoševog "Gorskog Vijenca", u izvođenju glumca Uglješe Kojadinovića, a potom su članovi recitatorske sekcije KUD-a "Sv. Simeon Mirotičivi" Ana Novaković i Tamara Ubiparipović govorili Dučićeve stihove i kulturnu pesmu sarajevskog pesnika Dejana Gutalja "Sarajevo 1992". Sam autor ovog kolaža govorio je svoje pesme "Meta život i život meta" i "Kozara sutra". Sa nastupom folklornog ansambla "Sv.

Simeon Mirotičivi" i slušanjem stihova iz "Gorskog Vijenca" na primeren i dopadljiv način je završeno obeležavanje našeg najnovijeg Vidovdana, uz podsećanje na Svetolazarske poruke, koje ni nakon 615 godina ne gube na svojoj onespokojavajućoj aktuelnosti. Čak naprotiv, te poruke nikada ni nisu bile aktuelnije, nego danas, kada je ceo srpski rod postao Kosovo i Metohija i kad su Kosovo i Metohija ostali gotovo bez Srba.

Na samom završetku programskog dela obeležavanja našeg novog Vidovdana, prisutna publika imala je prilike da upozna i čuje pojedinosti o najnovijem priznanju koje je KUD "Sv. Simeon Mirotičivi" dobio od naše Zapadnoameričke eparhije pozivom za učestvovanje na prestižnim "Eparhijskim danima" na imanju "Misije Sv. Save" u Džeksonu, koji se ove godine održavaju od 3. do 5. septembra. Ovo srpsko kulturno-umetničko društvo iz Las Vegasa, očekuje ove godine još jedan zahtevan poduhvat, a to je učešće na srpskom folklornom festivalu koji će se početkom novembra održati u Feniksu pod pokroviteljstvom tamošnjeg hrama SPC "Sv. Sava".

Jedan od događaja koji su, svakako, obeležili vrelo srpsko kulturno leto u Las Vegasu, bilo je glamurno venčanje Vlade Trajkovskog i njegove supruge Gizele, peruanke italijanskog porekla u prelepom "Cezarevoj Palati" ("Caesar's Palace"), kao i krštenje njihove osmomesecne kćerke Nikoline u našem hramu SPC "Sv. Simeon Mirotičivi". Život i priključenja Vlade Trajkovskog, veoma omiljenog među ovdašnjim Srbima, nesuđenog pijaniste, rođenog u divotnom Ohridu, doima se poput najlepše holivudske priče.

Po završenoj muzičkoj školi u Skoplju on se brzo odmetnuo u

Nastavak na strani 20

Folklorna grupa KUD Sv. Simeon Mirotičivi - Las Vegas

nice. Tako su u preposlednjoj nedelji prošlog maja, tog prelepog đurđevdanskog meseca, u prepunoj velikoj sali hrama SPC "Sv. Simeon Mirotičivi" održana II "Đurđevdanska podsećanja".

Srpski kulturni klub MO SNO Las Vegas uspeo je ponovo da ostvari ovu planiranu (i visoko zahtevnu) kulturno - umetničku manifestaciju, koja je zapravo bila više od toga, na veliko zadovoljstvo srpske zajednice ovog nesevaki-dašnjeg svetskog igrališta, sretališta i zabavišta, kakav je Las Vegas. I što je najbolje, u uslovi-ma kada se tražila slobodna stoli-ca u brojnoj publici nisu bili

Smiljana Savičić - sa čudesnim Betovenom i njegovom još čudesnijom i beskrajno razneženom "Etidom za Elizbu".

Strahinja Vidović, kao nenadmašan kulinar, i ništa manje ubedljiv muzičar, planinar i slikar predstavlja jedno od "srpskih čuda" u Las Vegasu. Ovom prilikom on je ispunio slikama celu veliku salu ovdašnjeg hrama SPC i izložio 58 svojih akvarela, ulja, pastela i kombinovane tehnike a mnogi od tih radova već su u privatnim kolekcijama.

Ova Vidovićeve likovna ekskurzija pošla je svakako od njegovog Sarajeva, (koje više nije

"Katedrale u Limburgu", stigla i do "Starih meksičkih zapreznih kola" i "Tužnog osmeha klauna" (kakvih se može najviše naći baš ovde u Las Vegasu). Svakako, najveću pozornost izazvalo je Vidovićevo ulje "Čiča Draža na putu ka Ravnoj Gori". Čiča, kao paradigma u istoriji srpske uzaludnosti i na ovoj slici (kao i u stvarnosti) kao da i dalje očekuje iskrcavanje "saveznika", ali "oni" nikako da "stignu". I tako do današnjih dana. Još dok je publika u slušala žubor Betovenovih akorda ova Vidovićeve slika je promenila vlasnika. U toku "Đurđevdanskim podsećanja"